Lakiehdotus

Laki

riistavahinkolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan riistavahinkolain (105/2009) 15 §,
muutetaan 2, 9—11, 13, 20, 23, 24, 26, 27, 29—36, 38, 39, 41, 44, 47, 49 ja 50 §, sellaisina kuin niistä ovat 47 § laissa 93/2014 ja 50 § laissa 1510/2009, sekä
lisätään lakiin uusi 10 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:
1) riistaeläimellä metsästyslain (615/1993) 5 §:n 1 momentissa mainittua eläintä;
2) hirvieläimellä kuusipeuraa, saksanhirveä, japaninpeuraa, hirveä, valkohäntäpeuraa ja metsäpeuraa;
3) suurpedolla karhua, sutta, ahmaa ja ilvestä;
4) arviointikustannuksilla kunnan ja Suomen metsäkeskuksen (*jäljempänä metsäkeskus*) perimiä maksuja maastotarkastuksen suorittamisesta ja vahingon arvioinnista.

9 §

Korvauksen määrä

Korvauksen enimmäismäärä ei saa ylittää vahingoittuneen omaisuuden käypää arvoa.
Jos korvauksia ei voida suorittaa talousarvion puitteissa täysimääräisesti, vähennetään jokaiselta korvaukseen oikeutetulta korvauksen määrää samassa suhteessa. Vähennystä ei kuitenkaan tehdä henkilövahingon eikä suurpedon aiheuttaman viljelys-, eläin- tai irtaimistovahingon perusteella maksettavista korvauksista.
Riistaeläimen aiheuttama vahinko korvataan, jos korvauksen hakijalle aiheutuneiden tässä laissa tarkoitettujen vahinkojen yhteenlaskettu määrä kalenterivuotta kohti on enemmän kuin 170 euroa. Rajoitus ei kuitenkaan koske suurpetojen aiheuttamia henkilövahinkoja.
Jos vahinko korvataan, maksetaan korvaus myös korvauksen hakijan maksamista vahingon selvittämisen kannalta tarpeellisista ja kohtuullisista vahingon arviointikustannuksista.
Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon muun lainsäädännön tai vakuutuksen perusteella vahinkotapahtumasta saatava korvaus.

10 §

Viljelysvahinkojen korvaaminen

Riistaeläimen aiheuttamasta viljelysvahingosta voidaan korvata enintään menetetyn sadon arvoa vastaava määrä sekä vahingoittuneiden puutarha- ja taimitarhakasvien käypää arvoa vastaava määrä. Korvauksen määrää viljelysvahinkojen osalta laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon säästyneet sadonkorjuu- ja muut kustannukset. Korvausta ei makseta riistapelloille aiheutuneista vahingoista.
Ruokavirasto antaa vuosittain määräykset viljelysvahinkojen arvioinnissa käytettävistä normisatoalueista, normisadoista sekä kasvilajien yksikköhinnoista. Yksikköhinnat määrätään vastaamaan kyseisen satovuoden aikana saatuja keskimääräisiä myyntihintoja. Kasvilajin normisadolla tarkoitetaan normisatoalueella saatua keskimääräistä vuosisatoa pinta-alayksikköä kohti. Normisato on vahinkovuotta edeltäneiden viiden vuoden satomäärien aritmeettinen keskiarvo, jota laskettaessa ei oteta huomioon suurinta eikä pienintä satomäärää.
Kasvilajin normisadon arvo lasketaan käyttämällä kertoimena kyseiselle kasville Ruokaviraston antaman määräyksen mukaista yksikköhintaa.

10 a §

Eräiden viljelysvahinkojen korvaaminen

Korvaus hirvieläimen aiheuttamasta viljelysvahingosta myönnetään vähämerkityksisenä tukena, jonka myöntämisestä säädetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1408/2013 ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013.

11 §

Eläinvahinkojen korvaaminen

Riistaeläimen kotieläimelle ja muulle eläimelle aiheuttamasta vahingosta voidaan korvata enintään tapetun taikka vahingon takia lopetetun eläimen käypä arvo. Korvausta ei suoriteta kadonneesta eläimestä. Vahingoittuneen eläimen osalta voidaan korvata enintään eläinlääkintäkustannuksia ja menetetyn tuoton arvoa vastaava määrä eläimen tai hunajan käypään arvoon asti. Korvauksen määrää eläinvahinkojen osalta laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon se määrä, jolla eläintä voidaan käyttää hyödyksi.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitetut käyvät arvot.

13 §

Porovahinkojen korvaaminen

Porovahingosta voidaan korvata enintään suurpedon tappaman tai 4 §:ssä tarkoitetun suurpetovahingon takia lopetetun poron käypää arvoa vastaava määrä puolitoistakertaisena. Vasonnan ja marraskuun viimeisen päivän välisenä aikana suurpetojen tappamat tai suurpetovahingon takia lopetetut poronvasat korvataan 14 §:n mukaisessa menettelyssä. Joulukuun ensimmäisestä päivästä alkaen suurpetojen tappamat poronvasat tai suurpetovahingon takia lopetetut poronvasat korvataan tämän pykälän nojalla.

Porovahingosta suoritettava korvaus maksetaan poronomistajalle tai, jos omistajaa ei tiedetä, paliskunnalle. Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon se määrä, jolla poroa voidaan käyttää hyödyksi.

Ruokavirasto antaa tarkemmat määräykset porovahinkojen korvaamisessa käytettävistä käyvistä arvoista porolajeittain vähintään viiden vuoden välein. Käypä arvo määritetään porolajin keskimääräisen painon ja porolajikohtaisen siitoskertoimen sekä poronlihan tuottajahinnan perusteella. Poronlihan tuottajahinta lasketaan kolmen viimeksi kuluneen poronhoitovuoden tuottajahintojen keskiarvona.

20 §

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutuneen vahingon määrittäminen

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutuneen vahingon suuruus määritetään alueittain ~~metsäkeskuksittain~~ taimikkojen ja varttuneemman puuston laskennallisten käypien arvojen ja 19 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tekijöiden perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään taimikon ja sitä varttuneemman puuston laskennallisen käyvän arvon määrittämiseen sekä vahinkojen korvausten laskentaan käytettävät laskentakaavat.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon samalle vahinkoalalle korvauksen hakemista edeltävän kolmen vuoden aikana taimikon tai sitä varttuneemman puuston arvon merkittävästä alenemisesta maksetut korvaukset. Vähennystä ei kuitenkaan tehdä, jos:

1) vahinkoalalle on edellisen vahingon jälkeen tehty täydennysviljely tai uudelleen viljely;

2) vahinkoalalle on edellisen vahingon jälkeen syntynyt luontaisesti täydennysviljelyä tai uudelleen viljelyä vastaava määrä kehityskelpoisia taimia; tai

3) uudet vahingot kohdistuvat pääasiassa taimiin tai puihin, jotka ovat edellisen vahingon jälkeen olleet vahingoittumattomia.

Muiden tuhonaiheuttajien kasvatuskelvottomaksi vahingoittamia taimia ei oteta huomioon puuston kasvu- ja laatutappiokorvausta laskettaessa.

23 §

Vahingosta ilmoittaminen

Sen, joka aikoo hakea tässä laissa tarkoitettua korvausta riistaeläimen aiheuttamasta vahingosta, tulee vahingon havaittuaan tehdä viipymättä vahinkoilmoitus vahingon toteamista ja arviointia sekä muita asian vaatimia toimenpiteitä varten. Porovahinko on merkittävä maastoon mahdollista tarkastusta varten.

Porovahingoissa vahinkoilmoituksen tekee vahingonkärsijän paliskunta poronomistajalta tai muulta henkilöltä saamiensa tietojen perusteella. Ilmoitus voidaan tehdä myös sähköisesti.

Vahinkoilmoitus tehdään:

1) henkilövahingosta vahinkopaikkakunnan poliisille;
2) viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja porovahingosta vahinkopaikkakunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle;
3) metsävahingosta ~~vahinkopaikkakunnan toimivaltaiselle~~ metsäkeskukselle.

Vahinkoilmoituksessa on annettava asian laadun mukaan seuraavat yksityiskohtaiset tiedot ja selvitykset:

1) vahingonkärsijän nimi-, osoite- ja tilatiedot sekä muut yhteystiedot;
2) vahingon tapahtumispaikka ja muut tarvittavat paikkatiedot;
3) vahingon aiheuttaja;
4) vahingon ajankohta;
5) ajankohta, jolloin vahinko on havaittu;
6) kasvilaji, vahinkopinta-ala ja tuhoutuneen sadon määrä;
7) eläinlaji ja tapettujen tai vahingoittuneiden eläinten määrä;
8) tuhoutuneen tai vahingoittuneen irtaimiston laji ja määrä;
9) onko vahingonkärsijällä mahdollisuus saada vahingosta korvausta vakuutuksesta tai muulla perusteella;
10) porovahingoissa korvauksen hakijan paliskunta ja paliskuntanumero, vahinkopaikan koordinaatit sekä valokuva maastoon merkitystä vahingon kohteesta ja ympäristöstä, jossa vahinko on tapahtunut;
11) muut kuin 1—10 kohdassa tarkoitetut vahingon suuruuteen vaikuttavat seikat.

Ruokavirasto vahvistaa ilmoituslomakkeen kaavan ja voi antaa tarkempia määräyksiä vahinkoilmoitusten teknisessä käsittelyssä noudatettavasta menettelystä.

24 §

Maastotarkastuksen järjestäminen

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen järjestää 23 §:ssä tarkoitetun vahingon toteamiseksi ja arvioimiseksi tarvittavat viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja porovahinkojen maastotarkastukset. Metsäkeskus järjestää vastaavasti metsävahinkojen maastotarkastukset.

Porovahinkojen maastotarkastusten tarpeellisuudesta ja järjestämisestä sekä kustannusten korvaamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja metsävahinkojen tarkastusten teknisestä järjestämisestä voi Ruokavirasto antaa tarkempia määräyksiä.

26 §

Viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja porovahinkojen toteaminen ja arviointi

Viljelysvahingon toteaa ja arvioi vahinkopaikkakunnan maaseutuelinkeinoviranomainen.

Eläin-, irtaimisto- ja porovahingon toteaa ja arvioi vahinkopaikkakunnan maaseutuelinkeinoviranomainen. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa käyttää porovahingon toteamisessa ja arvioinnissa esteetöntä asiantuntijaa. Arviointi on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen on saanut vahingosta tiedon.

Jos vahinko on tapahtunut muussa kuin vahingonkärsijän kotikunnassa, arvioinnin suorittajan tulee lähettää vahinkoilmoitus ja arviokirja vahingonkärsijän kotikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle korvauspäätöksen tekemistä varten.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun esteettömään asiantuntijaan sovelletaan hänen suorittaessaan porovahingon toteamis- ja arviointitehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa.

27 §

Metsävahinkojen toteaminen ja arviointi

Metsävahingon toteaa ja arvioi ~~vahinkopaikkakunnalla toimivaltainen~~ metsäkeskus. Metsäkeskus voi tarvittaessa käyttää metsävahingon toteamisessa ja arvioinnissa apuna hyväksymäänsä esteetöntä asiantuntijaa. Arviointi on tehtävä viimeistään kolmen vuoden kuluessa vahingon syntymisestä.

Metsäkeskuksen toimihenkilöön tämän lain mukaisissa tehtävissä sekä 1 momentissa tarkoitettuun asiantuntijaan hänen suorittaessaan metsävahingon toteamis- ja arviointitehtävää sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa.

29 §

Arviokirja

Vahingon arvioinnista on laadittava viljelys-, eläin-, irtaimisto-, poro- ja metsävahinkojen osalta erillinen arviokirja. Ruokavirasto vahvistaa arviokirjojen kaavan.

30 §

Toimivaltainen viranomainen korvauskäsittelyssä

Viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja porovahinkojen korvauskäsittelyssä toimivaltainen viranomainen on hakijan kotikunnan maaseutuelinkeinoviranomainen.
Metsävahinkoa koskevan korvausasian ratkaisee metsäkeskus.
Henkilövahinkojen korvauskäsittelyssä toimivaltainen viranomainen on Valtiokonttori.

31 §

Hakemuksen jättäminen

Kirjallinen korvaushakemus on jätettävä kuukauden kuluessa vahingon arvioinnin valmistumisesta tai vahingoittunutta henkilöä hoitaneen lääkärin antaman lausunnon ajankohdasta toimivaltaiselle viranomaiselle tai metsäkeskukselle.
Jos porovahingon johdosta ei järjestetä maastotarkastusta, korvaushakemus on jätettävä kuukauden kuluessa vahingon ilmoittamisesta.
Erityisestä syystä korvausta voidaan hakea myöhemminkin.

32 §

Korvaushakemus

Korvaushakemuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:
1) korvauksen hakijan nimi ja osoite sekä tila- ja muut yhteystiedot;
2) korvauksen hakijan yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;
3) korvauksen hakijan kotikunta;
4) porovahingoissa korvauksen hakijan paliskunta ja paliskuntanumero;
5) vahingon aiheuttaja;
6) vahinkolaji;
7) vahinkopaikkakunta;
8) vahinkopaikan paikkatieto;
9) korvauksen hakijan kunnalle tai metsäkeskukselle maksamat arviointikustannukset;
10) selvitys korvauksen hakijan mahdollisuudesta saada vahingosta korvausta vakuutuksesta tai muulla perusteella;
11) haettavan korvauksen suuruus.
Korvaushakemukseen on liitettävä vahingosta laadittu arviokirja. Henkilövahinkojen osalta korvaushakemukseen on liitettävä poliisi-ilmoitus sekä lisäksi vahingoittunutta henkilöä hoitaneen lääkärin lausunto ja selvitys vahingosta aiheutuneista hoito- ja muista kustannuksista.
Hakijan tulee korvaushakemuksen käsittelyn yhteydessä pyynnöstä antaa tiedot muistakin seikoista, joita 30 §:n mukainen toimivaltainen viranomainen tarvitsee korvaushakemuksen ratkaisemiseksi.
Ruokavirasto vahvistaa korvaushakemuksen kaavan sekä voi antaa tarkempia määräyksiä korvaushakemusten teknisessä käsittelyssä noudatettavasta menettelystä.

33 §

Korvauspäätös

Korvaushakemukseen on annettava kirjallinen päätös, josta tulee käydä ilmi seuraavat seikat:
1) korvattavan vahingon laatu ja määrä;
2) korvauksen määrä ja laskentaperuste;
3) korvauksen mahdollisen takaisin perimisen perusteet.
Korvauspäätöksestä ja muutoksenhakuohjauksesta säädetään lisäksi hallintolain (434/2003) 7 luvussa.
Korvauspäätös ja asian käsittelyyn liittyvät asiakirjat voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

34 §

Viranomaisten tietojensaantioikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Ruokavirastolla, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada muulta viranomaiselta korvauksen hakijaa koskevia sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä korvausta koskevan asian käsittelemiseksi. Tällaisia tietoja ovat korvauksen hakijan taloudellista asemaa ja liike- tai ammattitoimintaa taikka muuta korvauksen myöntämisen tai takaisinperinnän kannalta merkityksellistä olosuhdetta koskevat tiedot.

35 §

Korvausten seurantajärjestelmä

Korvausten ja avustusten myöntämisen, maksamisen, tarkastuksen ja takaisinperinnän sekä korvausjärjestelmän toimivuuden ja vaikutusten seurannan tietojärjestelmänä toimii Riistavahinkorekisteri.

Rekisterin kehittämisestä vastaavat maa- ja metsätalousministeriö ja Ruokavirasto. Rekisterin ylläpidosta vastaavat ja rekisterinpitäjinä toimivat edellä mainitut viranomaiset sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiset, metsäkeskus ja Valtiokonttori yhdessä.

Rekisteriin voidaan tallentaa seuraavat tiedot:

1) hakijan nimi ja yhteystiedot sekä henkilötunnus tai yritys ja yhteisötunnus;
2) hakijan yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;
3) korvattavaa vahinkoa tai myönnettävää avustusta koskevat hakemuksen sisältämät tiedot;
4) tiedot korvauksen tai avustuksen maksamisesta;
5) tiedot takaisinperittävistä korvauksista ja avustuksista;
6) muut tilastojen laatimista, riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen seurantaa ja tutkimusta tai Euroopan yhteisöjen komissiolle annettavia raportteja ja valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Kommentoinut [NT(1]: täytyy ottaa huomioon HE 26/2018 (hyväksytty eduskunnassa, ei vielä vahvistettu, mutta pitäisi tulla voimaan 1.1.2019). **35 §.***Korvausten seurantajärjestelmä.* Pykälän 2 momentissa säädetään muun muassa henkilötietolaissa tarkoitetusta rekisterinpitäjästä. Viittaus henkilötietolakiin poistettaisiin, mutta muulta osin pykälä säilytettäisiin ennallaan.

36 §

Tietojen julkisuus ja tietojen luovuttaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Ruokavirastolla, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus luovuttaa muulle viranomaiselle tai Euroopan yhteisön toimielimelle tässä laissa säädettyä tehtävää hoidettaessa saatuja, korvauksen saajaa koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä viranomaiselle tai toimielimelle säädetyn tarkastustehtävän suorittamiseksi tai sen valvomiseksi, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu.

Salassapitosäännösten estämättä korvauksen hakijan kotikuntaa, vahingon aiheuttajaa, vahinkolajia, vahinkopaikkakuntaa, vahinkopaikan paikkatietoa, arviointikustannuksia sekä haetun ja maksetun korvauksen suuruutta koskevia tietoja voidaan luovuttaa myös riistaeläinten kantoja, niiden aiheuttamia vahinkoja ja vahinkojen ennaltaehkäisyä varten tehtäviin tutkimustarkoituksiin sekä riistaeläinkantojen metsästyksen mitoitusta ja kohdentamista koskevaan päätöksentekoon.

Edellä 1 ja 2 momentin perusteella saatuja tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon niitä on pyydetty.

Tietojen julkisuudesta säädetään muutoin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999).

38 §

Vahinkoyhdistelmät

Ruokaviraston tulee toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle määrärahojen varaamista varten vuosittain helmikuun loppuun mennessä yhdistelmä edellisen kalenterivuoden aikana arvioiduista viljelys-, eläin-, irtaimisto- ja porovahingoista.

Metsäkeskuksen tulee toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle määrärahojen varaamista varten vuosittain helmikuun loppuun mennessä yhdistelmä toimialueellaan edellisen kalenterivuoden aikana arvioiduista metsävahingoista sekä aikaisempien korvauspäätösten perusteella edelleen vireillä olevista korvattavista metsävahingoista.

Valtiokonttorin tulee toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle määrärahojen varaamista varten vuosittain helmikuun loppuun mennessä yhdistelmä edellisen kalenterivuoden aikana arvioiduista henkilövahingoista sekä aikaisempien korvauspäätösten perusteella edelleen vireillä olevista korvattavista henkilövahingoista.

Vahinkoyhdistelmien sisällöstä voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

39 §

Maksatusyhdistelmät

Ruokaviraston, metsäkeskuksen ja Valtiokonttorin tulee toimittaa maa- ja metsätalousministeriölle vuosittain marraskuun loppuun mennessä yhdistelmät korvatuista vahingoista.

Maksatusyhdistelmien sisällöstä voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

41 §

Korvauksen takaisinperintä

Korvauksen myöntäneen tai maksaneen viranomaisen ja, metsävahinkoja koskevan korvauksen osalta metsäkeskuksen esityksestä, Ruokaviraston on päätöksellään määrättävä korvauksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu korvaus takaisin perittäväksi, jos:

1) korvauksen saaja on jättänyt palauttamatta korvauksen tai sen osan, joka 40 §:n mukaan on palautettava;

2) korvauksen saaja on antanut korvauksen myöntäjälle tai maksajalle väärän tai harhaanjohtavan tiedon seikasta, joka on ollut omiaan olennaisesti vaikuttamaan korvauksen saantiin tai määrään, taikka salannut sellaisen seikan;

3) korvaus on muusta syystä myönnetty tai maksettu perusteettomasti; taikka

4) Euroopan yhteisön lainsäädännössä sitä edellytetään.

Periminen saadaan toimittaa siinä järjestyksessä kuin verojen ulosotosta säädetään. Takaisin periminen voidaan toimittaa myös siten, että korvauksen saajalle saman viranomaisen tai metsäkeskuksen tämän lain nojalla myöhemmin myöntämää korvausta vähennetään takaisin perittävällä määrällä.

44 §

Kohtuullistaminen

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, Valtiokonttori ja Ruokavirasto voivat 41 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa päättää, että osa palautettavasta tai takaisin perittävästä määrästä, sille laskettavasta korosta tai viivästyskorosta jätetään perimättä, jos täysimääräinen palauttaminen tai takaisinperintä on kohtuutonta korvauksen saajan taloudelliseen asemaan ja olosuhteisiin tai olosuhteiden muutokseen nähden.

Erityisen painavasta syystä korvauksen myöntänyt kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, Valtiokonttori tai Ruokavirasto voi päättää, että palautettava tai takaisin perittävä määrä, sille laskettava korko tai viivästyskorko jätetään kokonaan perimättä.

47 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätökseen saa vaatia oikaisua elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta siten kuin hallintolaissa säädetään. Toimivaltainen on se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueella asianomainen kunta sijaitsee.

Metsäkeskuksen, Ruokaviraston ja Valtiokonttorin päätökseen saa vaatia oikaisua päätöksen tehneeltä viranomaiselta siten kuin hallintolaissa säädetään.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee korvauksen takaisinperintää, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Maa- ja metsätalousministeriön tekemään valtionapupäätökseen saa hakea muutosta siten kuin valtionavustuslaissa säädetään.

49 §

Maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävä

Maa- ja metsätalousministeriön tehtävänä on valvoa kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, metsäkeskuksen ja Ruokaviraston toimintaa niiden hoitaessa tässä laissa säädettyjä tehtäviä. Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus saada kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilta, metsäkeskukselta ja Ruokavirastolta valvontatehtäväänsä liittyviä yleisiä käyttö- ja seurantatietoja ja tehdä tämän lain noudattamisen valvonnassa tarpeellisia tarkastuksia. Maa- ja metsätalousministeriön tarkastusoikeuteen ja tarkastusten suorittamiseen sovelletaan valtionavustuslain 16 ja 17 §:n säännöksiä.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilta, metsäkeskukselta ja Ruokavirastolta sellaisia tehtävänsä hoitamiseksi välttämättömiä tietoja tuen hakijaa ja saajaa koskevista seikoista, joilla on olennaista merkitystä tämän lain noudattamisen varmistamiseksi tuen myöntämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa.

50 §

Ruokaviraston valvontatehtävä

Ruokaviraston tehtävänä on suorittaa tämän lain noudattamisen valvonnassa tarpeellisia kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten sekä metsäkeskuksen tarkastuksia. Tarkempia säännöksiä tarkastusten toteuttamisesta voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Ruokaviraston valvontatehtävään sovelletaan tällöin vastaavasti, mitä 49 §:ssä säädetään maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävästä.

Ruokavirasto voi käyttää apunaan tarvittaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten apua valvontatehtävänsä suorittamiseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä päivänä kuuta 2018